

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความหมายภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑
ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น	
ด้านเกษตรกรรม	๖
ด้านหัตถกรรม	๗
ด้านแพทย์แผนไทย	๘
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๙
ด้านศิลปกรรม	๑๐
ด้านอื่นๆ	๑๒

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราชการ ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ รัฐต้อง (๑) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยภูมิปัญญาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงสร้างความภาคภูมิใจ และศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ แก่คนไทยสามารถปรับประยุกต์หลักธรรมคำสอนทางศาสนาใช้กับชีวิตได้อย่างเหมาะสมสร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคม และธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน ช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสมได้ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมาก ได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้จัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูลด้านศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่น เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่นเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนในการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่นต่อไป

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมาก

แนวคิดเกี่ยวกับฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน
2. เพื่อให้ผู้รับการถ่ายทอดตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญานั้นๆ ต่อไป

ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นคำที่มีความหมาย เช่นเดียวกับคำว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทยเป็นองค์ความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ ซึ่งเรียกว่า ปราชญ์ชาวบ้านหรือปราชญ์ท้องถิ่น ซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความของภูมิปัญญาท้องถิ่นในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายภูมิปัญญา ไว้ว่า หมายถึง พื้นความรู้ความสามารถสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้อธิบายความหมายของภูมิปัญญา ดังนี้

“ภูมิปัญญา หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถและทักษะของคนไทยอันเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกสรร ประยุกต์ พัฒนา และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย”

กระทรวงศึกษาธิการได้อธิบายความหมายของภูมิปัญญา ไว้ว่า “ภูมิปัญญา หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกตคิดวิเคราะห์จนเกิดปัญญา และตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลาย ๆ เรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาเป็นศาสตร์ เฉพาะสาขาวิชาต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการ แลการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ที่มีอยู่ทั่วไปในสังคมชุมชนและในการตัวของผู้รู้เอง หากมีการสืบค้นหาเพื่อศึกษา และนำมาใช้ก็จะเป็นที่รู้จักกันเกิดการยอมรับ ถ่ายทอดและพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ตามยุคตามสมัยได้”

สารานุกรมไทย สำหรับเยาวชน ฉบับกาญจนาภิเษก (เล่มที่ ๒๓) ให้ความหมายไว้ว่า “ภูมิปัญญาไทย” (Thai Wisdom) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ วิธีการ ผลงานที่ค้นคว้ารวบรวมและจัดเก็บเป็นความรู้โดยถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งมาสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง จนเกิดเป็นผลผลิตที่ดีงาม มีคุณค่า มีประโยชน์สามารถนำมาแก้ไขปัญหาและพัฒนาชีวิตได้

สามารถ จันทรสุรีย์ (๒๕๓๖) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เองที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้านทั้งทาง ท้องถิ่น ที่ชาวบ้านสามารถคิดเอง ทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินวิถีชีวิตในท้องถิ่นอย่างสมสมัย

กรมวิชาการ (๒๕๓๘) ให้ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต วิเคราะห์จนเกิดปัญญาและตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลายเรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาให้เห็นเป็นศาสตร์เฉพาะสาขาวิชาต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้การแก้ปัญหการจัดการและการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา

รัตนะ บัวสนธ (๒๕๓๕) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการที่คนที่มีต่อตนเองต่อโลก และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการที่คน ดังกล่าวจะมีรากฐานจากคำสอนทางศาสนา คติจารีต ประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอด สั่งสอนและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับปรุงเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสุขในส่วนที่เป็นชุมชน และปัจเจกบุคคล

ฉลาดชาย สมิตานนท์ (อ้างอิงถึงในพิสิฐ นาครำไพ. ๒๕๓๗) ให้ความหมายว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ สติปัญญาอันเกิดจากการเรียนรู้สะสมถ่ายทอดประสบการณ์ที่ยาวนานของผู้คนในท้องถิ่นซึ่งได้ทำหน้าที่ชี้แนะว่าการจะ

ใช้ชีวิตอย่างยั่งยืนและถาวรกับธรรมชาติรอบตัวนั้นทำอย่างไรซึ่งในที่สุด ภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจถูกยกระดับให้หมายถึง อุดมการณ์ของการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย บนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่มีชีวิต สัตว์ พืช และมนุษย์ด้วยตัวเองตลอดจนสิ่งไม่มีชีวิตรอบข้าง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยว่า เป็นองค์ความรู้ ความสามารถ และทักษะของคนไทยที่เกิดจากสังสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเลือกสรร เรียนรู้ปรับปรุง และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และเหมาะสมกับยุคสมัย

จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึงองค์ความรู้หรือสิ่งที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีตซึ่งเป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งได้ผ่านการคิดค้นและปรับปรุง เปลี่ยนแปลงจนได้แนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป ถือเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา

ความสำคัญของภูมิปัญญาไทย

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ คนไทยได้สร้างชาติ สร้างความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของบ้านเมือง มีการดำรงชีวิตด้วยความสุขร่มเย็นอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ เพราะได้ใช้ภูมิปัญญาของตนมาตลอด ภูมิปัญญาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง
๒. สร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรีเกียรติภูมิแก่คนไทย
๓. สามารถปรับ ประยุกต์หลักธรรมคำสอนทางศาสนาเข้ากับชีวิตได้อย่างเหมาะสม
๔. สร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคมและธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน
๕. ช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสมได้ตามยุค

ประกอบ ใจมั่น ได้กล่าวถึงความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ดังนี้ คือ

๑. ช่วยให้สมาชิกในชุมชน หมู่บ้านดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข
๒. ช่วยสร้างความสมดุลระหว่างคนกับธรรมชาติแวดล้อม
๓. ช่วยให้ผู้คนดำรงตนและปรับเปลี่ยนทันต่อความเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอันเกิดจากสังคมภายนอก
๔. เป็นประโยชน์ต่อการทำงานพัฒนาชนบทของเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อที่จะได้กำหนดท่าทีการทำงานให้กลมกลืนกับชาวบ้านมากยิ่งขึ้น

ลักษณะของภูมิปัญญาไทย

ลักษณะของภูมิปัญญาไทย มีดังนี้

๑. ภูมิปัญญาไทยเป็นเรื่องใช้ ความรู้(Knowledge) ทักษะ(Skill) ความเชื่อ(Belief) และพฤติกรรม(Behavior)
๒. ภูมิปัญญาไทยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคนคนกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและคนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ
๓. ภูมิปัญญาไทยเป็นองค์รวมหรือกิจกรรมทุกอย่างในวิถีชีวิต
๔. ภูมิปัญญาไทยเป็นเรื่องของการแก้ไขปัญหา การจัดการ การปรับตัว การเรียนรู้ เพื่อคงความอยู่รอดของบุคคล ชุมชน และสังคม
๕. ภูมิปัญญา เป็นแกนหลัก หรือกระบวนการทัศนในการมองชีวิต เป็นพื้นความรู้ในเรื่องต่าง ๆ

๖. ภูมิปัญญาไทยมีลักษณะเฉพาะหรือมีเอกลักษณ์ในตัวเอง
๗. ภูมิปัญญาไทยมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อการปรับสมดุลในพัฒนาการทางสังคมตลอดเวลาของภูมิปัญญาไทย

การกำหนดขอบข่ายของภูมิปัญญาไทย

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ได้กำหนดขอบข่ายของภูมิปัญญาไทยไว้ ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ภูมิปัญญาด้านเกษตรกรรม หมายถึง การผสมผสานการเกษตรและเทคโนโลยีโดยพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม รวมทั้งความสามารถในกาแก้ปัญหาต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ภูมิปัญญาด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การอนุรักษ์ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม การถ่ายทอดความรู้ดั้งเดิมเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. ภูมิปัญญาด้านการจัดการ สวัสดิการและธุรกิจชุมชน หมายถึง การใช้คุณธรรมและจริยธรรมในด้านการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
๔. ภูมิปัญญาด้านการรักษาโรคและการป้องกัน หมายถึง การสืบทอดความรู้ดั้งเดิม และการประยุกต์ใช้ความเชื่อท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัย
๕. ภูมิปัญญาด้านการผลิตและการบริโภค หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการแปรรูปและการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างผลิตเพื่อการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัดและเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อดำเนินการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ดังนี้

๑. ด้านเกษตรกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกสิกรรม/การปศุสัตว์/การประมง/การป่าไม้เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน,เกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นต้น
๒. ด้านหัตถกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานฝีมือหรืองานช่างที่ทำด้วยมือและอุปกรณ์อย่างง่ายโดยไม่ใช้เครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต เช่น งานจักสาน,งานแกะหนังตะลุง,งานทอผ้าด้วยมือ,งานเย็บปักถักร้อย, การทำหัวโขน เป็นต้น
๓. ด้านอุตสาหกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานที่ใช้ทุน แรงงาน และเครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต โดยมีเป้าหมายการผลิตสิ่งของจำนวนมากเพื่อการค้า และรวมถึงงานด้านการบริการเช่น การทำเครื่องเรือนจากไม้แปรรูป,การแปรรูปสิ่งต่างๆ จากยางพารา เป็นต้น
๔. ด้านการแพทย์ไทย คือภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เช่น การหัตถเวชกรรมไทย , การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค เป็นต้น
๕. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า , การสืบชะตาแม่น้ำ ,การทำแนวปะการังเทียม ,การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น
๖. ด้านศิลปกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม , ประติมากรรม ,นาฏศิลป์,ดนตรี,ทัศนศิลป์,คีตศิลป์,การละเล่นพื้นบ้านและการนันทนาการ
๗. ด้านภาษาและวรรณกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน
๘. ด้านอื่นๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ประเภทของภูมิปัญญาไทย

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งสาขาหรือประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ ๑๑ สาขา ดังนี้

๑. สาขาเกษตรกรรม
๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
๓. สาขาการแพทย์แผนไทย
๔. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน
๖. สาขาสวัสดิการ
๗. สาขาศิลปกรรม
๘. สาขาการจัดการองค์กร
๙. สาขาภาษาและวรรณกรรม
๑๐. สาขาศาสนาและประเพณี
๑๑. สาขาการศึกษา

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม แบ่งประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ ๗ ประเภท ดังนี้

๑. ภูมิปัญญาด้านการเกษตร
๒. ภูมิปัญญาด้านเศรษฐกิจ
๓. ภูมิปัญญาด้านศาสนาคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมความเชื่อ
๔. ภูมิปัญญาด้านการจัดการทรัพยากรและการพัฒนาหมู่บ้าน
๕. ภูมิปัญญาด้านศิลปะ
๖. ภูมิปัญญาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม
๗. ภูมิปัญญาด้านภาษาและวรรณกรรม

สภานุกรมไทย สำหรับเยาวชน ฉบับกาญจนาภิเษก (เล่มที่ ๒๓) จัดแบ่งสาขาภูมิปัญญาไทย ออกเป็น ๑๐ สาขา ดังนี้

๑. สาขาเกษตรกรรมเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะและเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งตนเองในภาวะการณ์ต่างๆ ได้
๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลิตผลเพื่อชะลอการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัดและเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการที่ทำให้ชุมชนท้องถิ่น
๓. สาขาการแพทย์แผนไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกัน และรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเอง ทางด้านสุขภาพ และอนามัยได้
๔. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการด้านการสะสมและบริการกองทุน และธุรกิจชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตรา และโภคทรัพย์ เพื่อส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

๖. สาขาสวัสดิการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
๗. สาขาศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ
๘. สาขาการจัดการองค์กร หมายถึง ความสามารถในการบริการจัดการดำเนินงานขององค์กรชุมชนต่างๆ ให้สามารถพัฒนา และบริหารองค์กรของตนเองได้ ตามบทบาท และหน้าที่ขององค์กร
๙. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษาทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท
๑๐. สาขาศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์ และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา ความเชื่อ และประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติ ให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ด้านเกษตรกรรม

สาขา การเพาะเลี้ยงชันโรง

ชื่อโครงการ/กิจกรรม บังป้อปฟาร์มชันโรง

สถานที่ตั้ง เลขที่ ๔๘/๑ หมู่ที่ ๒ บ้านช่องพิน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ นายทรงกลด กะเสม

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๘๓-๐๗๗๓๖๘๒

ช่องทางการติดต่อออนไลน์

Facebook : บังป้อปฟาร์ม

Line : poppy 528

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

นายทรงกลด กะเสม เป็นนักศึกษาจบใหม่ ที่ชื่นชอบในการเพาะเลี้ยงชันโรง(อุง) ที่เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สามารถการันตีได้ว่าบริเวณที่มีชันโรงอยู่ เป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยและมี สามารถหายใจได้อย่างเต็มปอด บังบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้แล้วการเพาะเลี้ยงชันโรงยังสร้างรายได้ให้กับตัวเองและครอบครัว ตลอดจนสามารถแบ่งปันวิธีการเลี้ยงชันโรงให้กับคนในชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีรายได้จากการเพาะเลี้ยงชันโรงอีกช่องทางหนึ่ง นอกจากนี้จะมีน้ำผึ้งชันโรงแล้ว ยังมีผลิตภัณฑ์ที่ทำจากน้ำผึ้งชันโรง ได้แก่ สบู่ น้ำผึ้งชันโรง ปัจจุบันในฟาร์มมีชันโรง ๓ สายพันธุ์ คือ พันธุ์ชันเงิน ซึ่งเป็นสายพันธุ์หลักของฟาร์ม มีอยู่กว่า ๖๐ ไร่ พันธุ์ถั่วดำ ซึ่งเป็นพันธุ์ที่เอามาทดลองเลี้ยง และพันธุ์อิตามา เป็นชันโรงสายพันธุ์ใหญ่ ไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยวได้ชม ได้ชิมน้ำผึ้งชันโรงจากรังสดๆ โดยวิธีการดูดด้วยหลอด

๒. ด้านหัตถกรรม

สาขา งานประดิษฐ์โมเดลเรือและของเล่นของใช้จากไม้

ชื่อโครงการ/กิจกรรม ลุงปู่เรือจิว

สถานที่ตั้ง เลขที่ ๒๗๖ หมู่ที่ ๑๐ บ้าน หัวหิน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ นายบุญทัน อมราพิทักษ์

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๙๖-๐๑๖๔๑๒๐

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

จากสถานการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-19) เมื่อปี ๒๕๖๓ ทำให้เกิดข้อจำกัดในการประกอบอาชีพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก จากปกติทำอาชีพประมงออกเรือหาปลาเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว เมื่อเกิดโรคระบาดดังกล่าวจึงต้องหยุดหาปลา ต้องหางานอื่นทำเพื่อให้มีรายได้เข้ามา เลยมีแนวคิดในการประดิษฐ์โมเดลเรือจิวเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม ซึ่งโมเดลเรือดังกล่าวต้องเป็นเรือหางยาวที่คนในพื้นที่ใช้เป็นเครื่องมือหลักในการประกอบอาชีพประมง ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ที่แสดงถึงวิถีชีวิตของคนในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ต่อมาก็ได้ต่อยอดทำเป็นโมเดลต่างๆ เช่น บ้านเรือนไทย เกวียน และข้าวของเครื่องใช้ที่ทำจากกะลามะพร้าว กะลาตาล ไม้ไผ่ เช่น ที่เขี่ยบุหรี่ ที่ใส่ปากกาดินสอ โมเดลของเล่น และเครื่องมือประมงพื้นบ้าน เช่น ไซ งาไซ ฯลฯ

๓. ด้านแพทย์แผนไทย

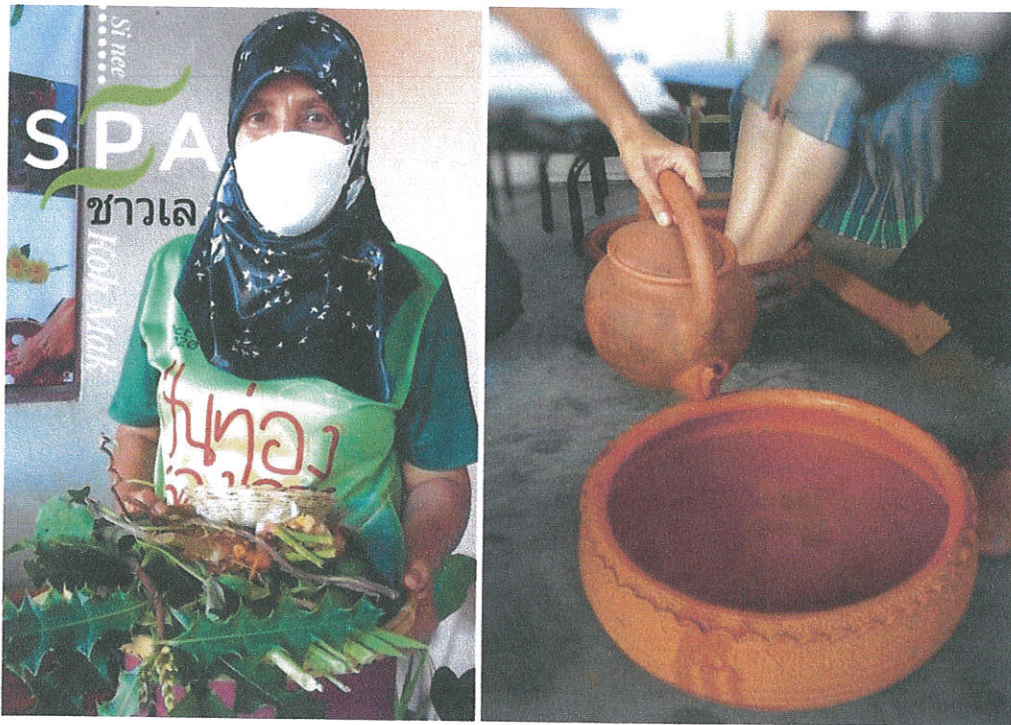
สาขา การนวดประคบสมุนไพร

ชื่อโครงการ/กิจกรรม สปาชาวละ

สถานที่ตั้ง เลขที่ ๔๓/๑ หมู่ที่ ๖ บ้านเกาะหมาก ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ กลุ่มสมุนไพรสปาชาวละ โดย นางสาวสินี ทองสุกแสง (ประธานกลุ่ม)

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๘๗-๒๘๗๒๑๘๑

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

จากการที่ นางสาวสินี ทองสุกแสง ได้เข้าร่วมโครงการรักษ์ป่าสร้างคน ๘๔ ตำบลวิถีพอเพียง บริษัท ปตท. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โครงการจัดขึ้นในต่อนั้น ซึ่งตนเองสนใจและชอบในด้านพืชสมุนไพร จึงเริ่มศึกษาหาความรู้จากปราชญ์ในชุมชน จนเกิดเป็นองค์ความรู้และความชำนาญ ได้นำมาแบ่งปันและให้บริการ แก่คนท้องเที่ยว และด้วยความหลากหลายทางด้านพืชสมุนไพรของตำบลเกาะหมาก จึงเกิดเป็นสปาชาวละ ปัจจุบันมีบริการสปาแช่เท้า แช่มือ นวดสมุนไพรการทำสปาแช่ เป็นวิธีการหนึ่งที่สืบสานภูมิปัญญา และอนุรักษ์ พันธุ์พืชสมุนไพร ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน จึงเกิดผลิตภัณฑ์สมุนไพรแห้ง (ผงสปาแช่) สำเร็จรูป เพื่อสะดวกต่อ การใช้ และมียาหม่องสมุนไพร

๔. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สาขา การทำแนวเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ

ชื่อโครงการ/กิจกรรม การทำบ้านปลา

สถานที่ตั้งเลขที่ ๗๓/ ๑ หมู่ที่ ๙ บ้านน้ำบ่อหมาก ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูนจังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นบ้านน้ำบ่อหมาก โดย นายธวัชชัย จันทร์ส่องแสง (ประธานกลุ่ม)

ชื่อผู้ประสานงาน นายเศกศักดิ์ ทองคำ เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๖๔ - ๘๕๓๙๓๑๐

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

จากความคิดริเริ่มของกลุ่มอนุรักษ์บ้านปลาน้ำบ่อหมาก ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นบ้านน้ำบ่อหมาก นำโดยนายธวัชชัย จันทร์ส่องแสง และนายเศกศักดิ์ ทองคำ มีแนวคิดในการทำแนวเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำและทำบ้านปลา โดยห้ามชาวประมงเข้ามาจับสัตว์น้ำในบริเวณดังกล่าว เพื่อให้สัตว์น้ำที่ยังไม่โตเต็มที่ได้อยู่อาศัย มีที่หลบซ่อน และเป็นพื้นที่ฟักไข่ของสัตว์น้ำ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ พันธุ์ และเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ ตลอดจนเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทะเลสาบสงขลา โดยรวบรวมสมาชิกในชุมชนบ้านน้ำบ่อหมากร่วมกันทำแนวเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำและทำบ้านปลา ต่อมาสำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุงได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมดังกล่าว และได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประมงจังหวัดพัทลุง ประมงอำเภอปากพะยูน และองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมากในการร่วมทำกิจกรรมแนวเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำและทำบ้านปลา และปล่อยพันธุ์กุ้ง พันธุ์ปลา ซึ่งในปัจจุบันหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลเกาะหมากมีแนวเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำเกือบครบทุกหมู่บ้าน โดยมีนักเรียน นักศึกษา นักท่องเที่ยว และหน่วยงานต่างๆ เข้ามาศึกษาดูงาน และร่วมกิจกรรมทำบ้านปลาและปล่อยพันธุ์กุ้ง พันธุ์ปลา เป็นประจำทุกเดือน ส่งผลให้ปริมาณสัตว์น้ำในทะเลสาบสงขลามีจำนวนที่เพิ่มขึ้น

๕. ด้านศิลปกรรม

สาขา การละเล่นพื้นบ้านและการนันทนาการ

ชื่อโครงการ/กิจกรรม สืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้าน “มโนราห์”

สถานที่ตั้ง เลขที่ ๗๓/ ๑ หมู่ที่ ๑๐ บ้าน หัวหิน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ นายเนย สอนสังข์

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๘๑ - ๔๗๘๑๕๖๔

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

เนื่องด้วยในอดีต ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลเกาะหมากมีความนิยมในการแสดงพื้นบ้าน “มโนราห์” อย่างกว้างขวาง ซึ่งมีคณะมโนราห์หลายคณะ และในพื้นที่หมู่ที่ ๑๐ บ้านหัวหิน มีมโนราห์ประสงค์เป็นมโนราห์ที่มีชื่อเสียง โดยได้ทำการแสดงและถ่ายทอดให้แก่ลูกหลานและผู้สนใจ และด้วยความชื่นชอบโดยส่วนตัวเลยได้ไปดูการแสดง และทำการฝึกซ้อมมโนราห์ดังกล่าว โดยอาศัยการเรียนรู้แบบครูพักลักจำจนสามารถแสดงมโนราห์ได้ และได้ทำการแสดงเรื่อยมาจนกระทั่งอายุมากขึ้น เลยมีแนวคิดในการอนุรักษ์ศิลปะการแสดงดังกล่าว เลยถ่ายทอดให้แก่เยาวชนคนรุ่นหลัง โดยการเข้าไปสอน อบรม ให้ความรู้ในสถานศึกษา หมู่บ้าน และชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ตำบลเกาะหมาก ทั้งการฝึกรำมโนราห์ ฝึกขับบท การฝึกร้อยลูกปัดชุดมโนราห์ และการฝึกเล่นเครื่องดนตรีมโนราห์

๖. ด้านศิลปกรรม

สาขา ประติมากรรม

ชื่อโครงการ/กิจกรรม ประติมากรรมทราย

สถานที่ตั้ง เลขที่ ๙๔/๒ หมู่ที่ ๙ บ้านน้ำบ่อหมาก ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ นายพิชัย จันทรสว่าง

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๙๓-๖๗๔๖๗๘๖

ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Email: cbtkohmark@gmail.com

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

ด้วยภูมิปัญญาของ นายพิชัย จันทรสว่าง ที่มีอาชีพเป็นช่างปั้น ได้ริเริ่มนำเอาทรายกรวดล้าง ซึ่งเป็นวัสดุเหลือใช้ในท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลเกาะหมาก มาต่อยอดในเกิดประโยชน์ทำเป็นประติมากรรมทราย สร้างรายได้ให้กับตนเองและชุมชน เริ่มจากนำเอาทรายกรวดจากบ่อมาร่อนจนได้ทรายผงเม็ดละเอียดเรียกว่า ทรายขาว แยกเป็นสีตามธรรมชาติ ๓ สี คือ สีขาว สีเทาดำ และสีทอง จากนั้นนำเอาทรายมาโรยตกแต่งบนภาชนะลายเส้นที่วาดไว้ เช่น ภาพคน ภาพสัตว์ หนังสติ๊ก หรือโรยบนวัตถุประเภทกระดาษต้นไม้ กรอบรูป กล่องทิชชู กล่องใส่ดินสอ แก้วน้ำ กระจก ฯลฯ โดยใช้กาเป็นตัวยึดให้ทรายเกาะติดแน่นบนวัตถุ แต่งเติมความสวยงามเพิ่มเติมแล้วเคลือบทับด้วยแล็กเกอร์อีกครั้ง เพื่อให้เกิดความเงา ตั้งจนกาและตัวเคลือบแห้งสนิท จะได้ชิ้นงานประติมากรรมในลักษณะต่างๆ ปัจจุบันบ้านนายพิชัย ได้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางศิลปะ “ประติมากรรมทราย” เพื่อให้เด็ก เยาวชน ประชาชน และนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ เห็นคุณค่าของทรายกรวดที่มีในท้องถิ่น นำมาประยุกต์ สร้างสรรค์ เป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้อย่างลงตัว สวยงาม และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

๗. ด้านอื่นๆ

สาขา พิธีกรรม/ความเชื่อ

ชื่อโครงการ/กิจกรรม หมอเป็ียร์ หมอพิธีกรรมและการแพทย์ไทย

สถานที่ตั้งเลขที่ ๗๑/๑ หมู่ที่ ๒ บ้านช่องพิน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ นายภาณุพงศ์ สมสุข

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๘๙ - ๔๗๘๗๔๐๖

ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook : นายภาณุพงศ์ สมสุข จันทรเกตุ

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

เนื่องด้วย นายภาณุพงศ์ สมสุข หรือหมอเป็ียร์ เป็นคนที่มีความเชื่อและเลื่อมใสศรัทธาในการทำพิธีทางไสยศาสตร์มาตั้งแต่เด็ก เนื่องจากได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ และที่สำคัญได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้จาก หมอทบ พรหมจินดา ซึ่งเป็นหมอพิธีกรรมในหมู่บ้านที่ชาวบ้านเลื่อมใสศรัทธาและยอมรับ โดยได้รับการถ่ายทอดการทำพิธีกรรมทุกอย่าง เช่น การไหว้ครู การตั้งศาล ชี้นบ้านใหม่ การแก้ซิน อุบาทว์ฟ้า ชี้นเปลเด็ก ฯลฯ อีกทั้งยังได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้ในด้านการแพทย์ไทย เช่น การต่อกระดูก ต่อเอ็น ปิดริมน ปิดพิษงู ฯลฯ โดยบริการฟรีคาถาคู่กับการใช้สมุนไพร ซึ่งปัจจุบันหมอเป็ียร์ถือเป็นหมอหนุ่มที่มีความเชี่ยวชาญในด้านประกอบพิธีกรรมและการแพทย์ไทย โดยได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง จากคนทั้งในและนอกพื้นที่

๘. ด้านอื่นๆ

สาขา อาหารไทย/อาหารพื้นบ้าน

ชื่อโครงการ/กิจกรรม น้ำพริกเจ๊ะสะ

สถานที่ตั้ง เลขที่ ๔๓/๑ หมู่ที่ ๖ บ้านเกาะหมาก ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน “แม่บ้านเกาะหมากสามัคคี” โดย นางเจ๊ะสะ รักดินแดน (ประธานกลุ่ม)

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๘๓-๓๙๙๖๗๘๐ , ๐๘๒-๑๖๙๓๓๖๐

ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook : น้ำพริกเจ๊ะสะ

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

ด้วยลักษณะภูมิประเทศของตำบลเกาะหมาก มีสภาพเป็นเกาะ ตั้งอยู่ในทะเลสาบสงขลา ทำให้มีความหลากหลายในระบบนิเวศน์ มีความอุดมสมบูรณ์ คนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง และทำสวน ทำให้มีวัตถุดิบจำพวกสัตว์น้ำ เช่น ปลา กุ้ง เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีแนวคิดที่จะแปรรูปวัตถุดิบดังกล่าวที่มีอยู่ในชุมชน โดยเฉพาะกุ้งหัวมัน ซึ่งเป็นกุ้งที่มีเฉพาะถิ่น มีรสชาติเป็นเอกลักษณ์ เนื้อหวาน นุ่ม เนื่องจากอาศัยอยู่ในทะเลสาบสงขลาตอนกลาง ที่สภาพของน้ำในทะเลสาบ มีทั้งน้ำเค็ม น้ำจืด และน้ำกร่อย เรียกว่า ๓ น้ำ ด้วยเหตุนี้ทางกลุ่มจึงได้นำกุ้งมาเป็นวัตถุดิบหลักในการแปรรูปเป็นน้ำพริกชนิดต่างๆ เพื่อช่วยเหลือชาวบ้านที่ประกอบอาชีพประมง และยังเป็นการกระจายรายได้ให้กับชุมชนตามวิสัยทัศน์ของกลุ่ม คือ สร้างงาน เพิ่มรายได้ กระจายสู่ชุมชน

๙. ด้านอื่นๆ

สาขา อาหารไทย/อาหารพื้นบ้าน

ชื่อโครงการ/กิจกรรม ไขในหิน

สถานที่ตั้ง เลขที่ ๑๐ หมู่ที่ ๗ บ้านเขาชัน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ชื่อเจ้าของ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน “กลุ่มรักษถิ่นเกิดเขาชัน” โดย นางปราณี ทองคำ (ประธานกลุ่ม)

เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ๐๘๙-๘๙๗๖๘๔๗

ช่องทางการติดต่อออนไลน์

Facebook : ไขในหิน เกาะหมาก

Line: ID 0898976847

การดำเนินงาน/ความเป็นมา

นางปราณี ทองคำ ได้ลาออกจากการเป็นพนักงานโรงแรมในกรุงเทพมหานคร กลับบ้านเกิดในพื้นที่ อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง ยึดอาชีพผลิตไข่เค็มภายใต้ชื่อ ไขในหิน มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ โดยเริ่มจากการผลิตภายในครอบครัวก่อน แล้วจึงขยายออกมาสู่ชุมชน โดยการรวมกลุ่มชาวบ้าน เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้เสริมให้กับชาวบ้าน หมู่ที่ ๗ บ้านเขาชัน อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง โดยนางปราณี เป็นประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มรักษถิ่นเกิด บ้านเขาชัน ซึ่งเริ่มทำไข่เค็มภายใต้แนวคิดที่ต้องการนำวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นมาเพิ่มมูลค่า โดยใช้กรวดทรายล้าง ซึ่งมีแห่งเดียวในจังหวัดพัทลุง มาสร้างเป็นอัตลักษณ์ของตัวสินค้า วัตถุดิบที่ผลิตไขในหิน หรือไข่เค็มประกอบด้วย ไข่เป็ดซึ่งหาซื้อมาจากชาวบ้านในชุมชน เน้นการใช้ไข่ที่สดใหม่วันต่อวัน ดินจอมปลวกที่ต้องนำมาตากแดดให้แห้งก่อน จำนวน ๒ วันหลังจากนั้นนำมาตำและร่อนให้ดินละเอียด เพื่อให้เป็นเนื้อเดียวกันเมื่อนำมาผสมกับน้ำเกลือ นอกจากนั้นยังมีแกลบเผา และกรวดทรายล้างเป็นส่วนประกอบสำคัญในการผลิตไขในหิน โดยวิธีทำจะนำไข่เป็ดมาพอกกับดินจอมปลวกที่ผสมแล้วเสร็จ ก่อนจะนำไปคลุกกับแกลบเผาและกรวดทรายล้าง จะได้ไข่เค็มที่มีสีส้มและมีอัตลักษณ์เฉพาะตัว หลังจากพอกแล้วเสร็จนำบรรจุกล่อง อายุไข่ที่พอกแล้วเสร็จกำหนดระยะเวลา ๗ วัน สามารถนำมาทอดเป็นไข่ดาว และระยะเวลา ๑๕ วัน สามารถนำมาต้มเป็นไข่เค็มรับประทานได้ การคัดสรรไข่เป็ดที่มีคุณภาพ สด ใหม่ มาผลิตไข่เค็ม บวกกับกรรมวิธีการนำดินจอมปลวกที่ละเอียดผสมกับน้ำเกลื่อนำมาพอกไข่ ทำให้ไขในหินหรือไข่เค็มมีรสชาติอร่อย โดยเฉพาะไข่แดงจะมีความมันในตัว

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรอกข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นลงในระบบข้อมูลกลางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (INFO) และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

- กรอกข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นลงในระบบข้อมูลกลางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (INFO) และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

